

det er ikke steet her. Loven er efter min Mening urimelig og ubillig, og derfor stemmer jeg imod den. Jeg veed vel, at der er Mange, der ville stemme for den, men jeg kan ikke være med dertil, fordi Loven, som sagt, er urimelig og ubillig. Hvad Resultatet af dette Gjetteværk vil blive, er ganske simpelt at regne sig til, nemlig at man i een Commune kan komme til at svare 2, 3 a 4 Gange saa meget af sin Indtægt som i en anden, og det kan jeg ikke være med at stemme for. Ligesaalidt kan jeg være med at stemme for at sætte Folk, der ingen Familie have, lige med dem, der have en meget stor Familie. Ja, det ærede Medlem for Solbæk Amts 2den Valgkreds meente rigtignok ved anden Behandling, at den Skatteyder, som ingen Familie havde, stod i samme Forhold til en Skatteyder, der havde Kone og to a tre Børn, som denne stod til den, der havde Kone og mange Børn, og derfor vilde han stemme imod det Endringsforslag, som dengang var stillet; men det var just netop denne Betragtningmaade, som vi ved Forslaget vilde have gjort gjældende. Det ærede Medlem henviste til den daværende § 12, som nu er § 14, og meente, at det Hensyn, der i saadanne Tilfælde maatte tages, skulde finde sit Udtryk i denne Paragraph; men jeg er aldeles overbevist om, at denne Tanke ikke kan finde sit Udtryk deri, thi det er kun en meget stor Familie, der kan bevirke en Reduktion i Skatten, men Paragraphen giver ikke Anledning til en Forhøielse af Skatten for den, som ingen Familie har, hvilket var det, vi tilsigtede, og jeg kan derfor ikke stemme for en saadan Bestemmelse, som § 14 indeholder.

Der er iøvrigt nogle mindre væsentlige Punkter, hvorpaa jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden. For det Første skal jeg bemærke, at Gaver bestattes dobbelt, idet nemlig Giveren bestattes efter § 7 og Modtageren efter § 8, men jeg seer ikke, med hvilken Ret man saaledes kan tage dobbelt Skat af Gaver. Jeg forstaaer ogsaa § 7 saaledes, at man skal svare Skat af den Indtægt, man har af at gjøre Gjæld for at kunne leve; men jeg troer ikke, at dette vil finde Indpas hos Befolkningen, og det er saaledes en af Grundene, hvorfor jeg ikke kan stemme for Lovfor-

slaget. Ved anden Behandling var der stillet et Endringsforslag, der gik ud paa, at med Hensyn til Skovbrug, som henhører til forskjellige Communer, skulde Fordelingen af Indtægterne mellem Communerne stee efter Lønde Land istedetfor efter Hartkorn. Dengang henstillede jeg til det ærede Udvalg, om man ikke kunde gaae ind paa at foreslaae at lade Eierne opgive Indtægten af disse forskjellige Skovstrækninger, og i Forhold hertil ansætte dem til Skat til de forskjellige Communer. Dette er imidlertid ikke steet, Ordet „pr. Td. Land“ staaer endnu i Loven. Jeg gjorde nu forrige Gang opmærksom paa, hvor uheldigt det vilde være, om denne Bestemmelse blev indsat, fordi man, hvad en æret Collega paaviste, derved maastee kunde blive behyrdet med Opmaalinger, idet man som oftest slet ikke veed, hvor store disse Arealer ere. Det vilde maastee altsaa kunne sinke endog meget betydeligt at faae disse Opmaalinger foretagne, foruden at det vilde medføre Beføstninger. Jeg fremsatte dengang en Grund, som ibetmindste efter min Mening aldeles tydeligt talte imod at bruge dette „Td. Land“. Jeg bemærkede saaledes, at paa en stor Skovstrækning kunde der være meget lidt Skov, og paa en lille Strækning kunde der være store Skove, og som Følge deraf stod Indtægten ikke i Forhold til Tdr. Land. Dette er iøvrigt af de mindre væsentlige Ting i Sammenligning med, hvad der iøvrigt kan være at sige imod Loven, men jeg har dog ikke villet unblade at berøre dette. I § 16 er det bestemt, at Rigningscommissionens Bestemmelse, hvorved Reduktion enten nægtes eller bevilges i mindre Omfang end af Klageren begjæret, stee ved en Kjendelse, der skal være ledsaget af Grunde. Denne Kjendelse kan imidlertid efter § 19 ikke indankes for Overligningscommissionen; men naar dette ikke kan stee, saa kan jeg ganske vist ikke indsee, hvorfor Kjendelsen skal være ledsaget af Grunde. Jeg anseer det for en Ret, som Enhver maatte have, at naar han havde en saadan Kjendelse, der skriftlig var begrundet, at han da ogsaa havde Ret til at faae den indanket til Overkjendelse. Hvad det kommer an paa i den hele Sag, det er, at der haves den fornødne Veiledning for dem, der skulle paaligne Skatten. Der er i